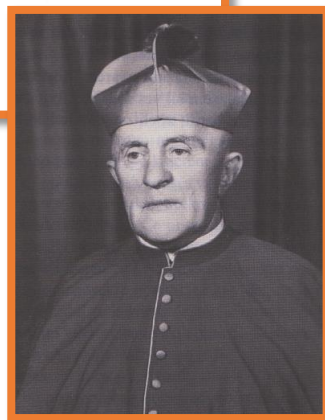
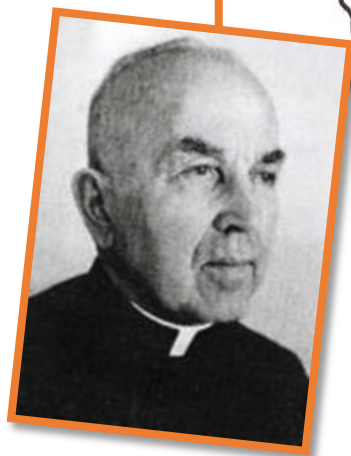

PREKMURJE V SRCIH UČENCEV

OŠ ŠALOVCI

Pred vami je bilten, ki so ga oblikovali in pripravili učenci iz Osnovne šole Šalovci v počastitev obeležitve 100-letnice priključitve Prekmurja k matičnemu narodu. Svoja občutja so zlili na papir, zapisali različna literarna dela in oblikovali likovne ustvarjalnosti.

S Prekmurjem v svojih srcih so na sproščen in zanimiv način raziskovali preteklost Prekmurja v letih po prvi svetovni vojni ter tako pripravili razstavo o pomembnih preteklih dogodkih, ki so odločilno vplivali na oblikovanje meja v Prekmurju. Med drugim so v svojih literarnih delih uporabljali tudi prekmurski knjižni jezik in pri tem ugotovili, da ta sploh ni tako preprost, kot se nam zdi na prvi pogled, še posebej, ko ga zapisujemo. Tako so nastale pesmi, krajše zgodbe in pisma prijateljem v prekmurščini.

Učenci so pri svojem ustvarjalnem in raziskovalnem delu poiskali različne vire in literaturo, ki jih bodo tudi v nadaljnjem šolanju še uporabljali. Pridobili so torej znanje o bogati kulturi in preteklosti Prekmurja, kar jim omogoča, da bodo lažje razumeli vlogo in pomen Prekmurja v sedanjosti.

Tukaj seveda ne moremo mimo pomembne zgodovinske izjave še iz časa pariške mirovne konference, ki smo jo zasledili pri raziskovanju preteklosti Prekmurja in o Prekmurcih govori takole:

»Prekmurci so mnogo bolj kulturni kot mnogi drugi prebivalci Massachusettsa ali Mehike. Prekmurje je zibelka jugoslovanske civilizacije. V tem delu Panonske nižine so Slovani sprejeli krščanstvo ... Tu je rojstni kraj nekaterih največjih Slovencev, kot je bil jezikoslovec Miklošič. Tako kot je Celovec slovenska Meka, je Prekmurje slovenska Medina.« (Lipušček, 2019, str. 70)

Torej je Prekmurje imelo že v preteklosti pomembno vlogo v južnoslovanski civilizaciji, ki jo je od takrat dalje le povečevalo in v začetku 20. stoletja postalo integrirani del Slovenije.

Mentorici:

Jožica Tratar in Marjetka Andrejek

Učenci 1. in 2. razreda

Zapisali so kratke misli o Prekmurju in skupaj s starši s pravljичno kocko sestavili pravljico v prekmurščini.

MISLI O PREKMURJU

Prekmurje je moj dom. Prekmurje je pokrajina v Sloveniji, kjer leži tudi moja vas Šalovci. V Prekmurju je zelo lepa narava in teče reka Mura. Govorimo prekmurski jezik.

Mito Janko 1.r

V Prekmurju gučimo. Prekmurje je razdeljeno na Goričko, Ravensko in Dolinsko. V Prekmurju so štoklje.

Luka Smodiš 2.r

Prekmurje je pokrajina na SV Slovenije. Meji na Avstrijo, Madžarsko in Hrvaško na levem bregu reke Mure. Po reki Muri je pokrajina dobila tudi ime. Večji mesti sta Murska Sobota in Lendava. Govorimo prekmursko narečje. Območje na katerem živimo, pa se imenuje Goričko.

Iva Rac 2.r

Tukaj živijo dobri ljudje. Med njimi živita tudi moj dedek in babica. V Prekmurju imamo svež zrak ter zdravo pitno vodo.

Timotej Recek 1.r

Prekmurje je bilo vedno in je še vedno gospodarsko in politično odmaknjeno od ostalih pokrajin. Prekmurje je pokrajina na skrajnem SV delu Slovenije, ob meji z Avstrijo, Madžarsko in Hrvaško.

Rene in Robertina Baranja 1. in 2.r

Prekmurje je pokrajina v Sloveniji, kjer govorimo prekmursko. V Prekmurju je veliko njiv in lepih gozdov. Značilni znak Prekmurja je štoklja. Zelo rada živim v Prekmurju.

Zara Lea Toth 2.r

Moje Prekmurje je regija. V Prekmurju sem doma. Tukaj gučimo. Imamo čisto vodo in lepo naravo.

Matjaž Jakič 1.r

DREJVO PA PAJDAŠI

Drejvo cvetej. Prijde pes Aro. Aro živej v velkoj kuči na brejgi. Pouleg kuče je drejvo, okoli keroga lejčejo metuljčki. V kuči pijše maček pijsmo.

Aro letij po travi, k mački povejsi. Stavi se pod drejvom in opazuvle metuljčke.

Maček vijdi skous okno psa. Prvi razrejd tudi glejda skouz okno v šouli, pa vijdijo, kak maček pa pes glejdاتا metuljčke. Deca so šli vo.

Pes se je dece razvesejlo. Tudi maček je bil vesejli.

Sunce ide doj. Vsij so šlij proute doume. Drejvo je ostalo samo z metulji.

Zapisali:
učenci in starši 1. in 2. razreda

Učenci 3. in 4. razreda

Skupaj s starši so sestavili pesem z naslovom PREKMURJE in oblikovali križanko z navpičnimi in vodoravnimi pojmi, ki so povezani z MURSKO REPUBLIKO in PREKMURJEM.

PREKMURJE

Prekmurje je leipo.
Prekmurje smo mi.
Prekmurje je večno,
ka tū živejmo mi!

Tū živejo vidre, štoklje,
lejpe rouže tū cvetejo,
na travnikaj še krave se pasejo,
štere zdravo mlejko dajo.

Friške luft tū še mamō,
pa sakome, što šče, ga damo.
Dobro pite, geste mamō,
plesate pa tūde znamo.

Njive smo posejale,
dobro smo poženjale,
Pogače smo omejsile,
pa dobri krūj smo spekle.

Šmarnica, klinton in jurka
po bregaj na našij lugašaj rastejo,
pa nan leipo senco dajo,
gda po žetve trūdne smo.

Prekmurje je leipo.
Prekmurje smo mi.
Prekmurje je večno,
ka tū živejmo mi!

Avtorji pesmi: učenci 3. in 4. razreda s starši

M U R S K A R E P U B L I K A

VODORAVNO:

2 = ime zatrte republike na ozemlju današnjega Prekmurja

4 = del Prekmurja

6 = zaščiten vodna žival v Prekmurju

8 = zaščitni znak Prekmurja

10 = reka v Prekmurju

11 = 1919 -2019

12 = staro ime za hotel Zvezda

13 = ime lokomotive, ki je vozila do Hodoša

15 = dogodek, ki je bil 11. 8. 1999

18 = 100

19 = ime razglasitelja Murske republike

20 = jezik Prekmurcev

22 = prebivalec Prekmurja

NAVPIČNO:

1 = kraj, kjer je najsevernejša točka Slovenije

3 = hotel pri kostanju v Murski Soboti

4 = sladica, značilna za Prekmurje

5 = prebivalka Prekmurja

7 = največje mesto Prekmurja

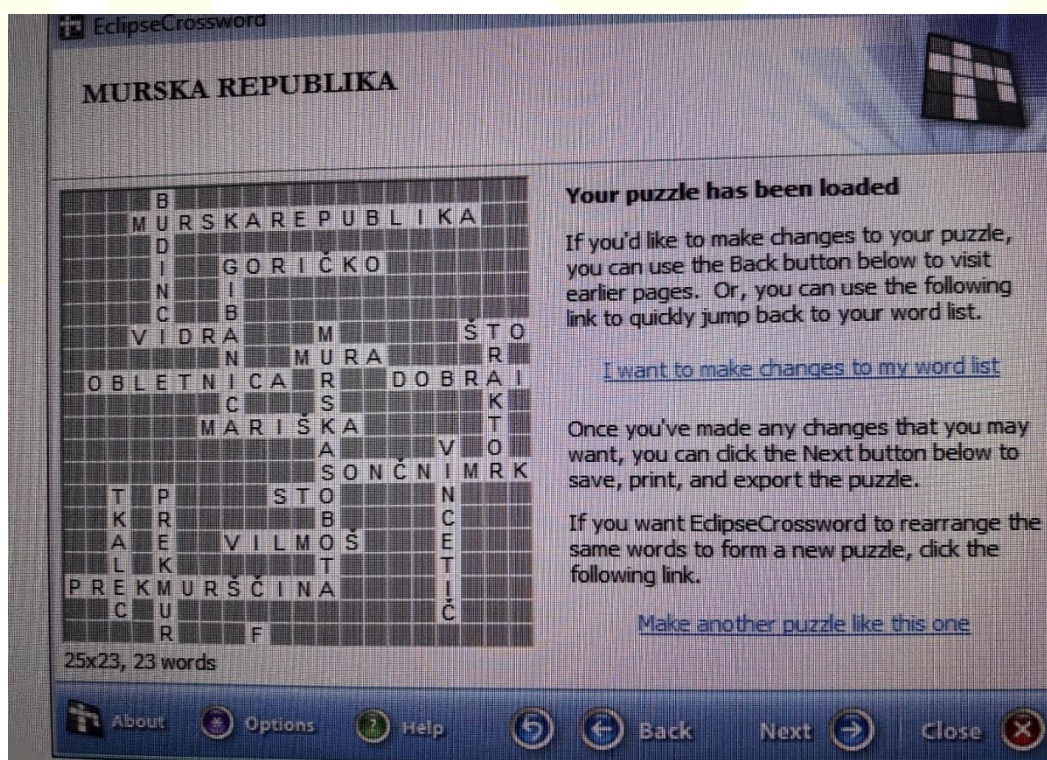
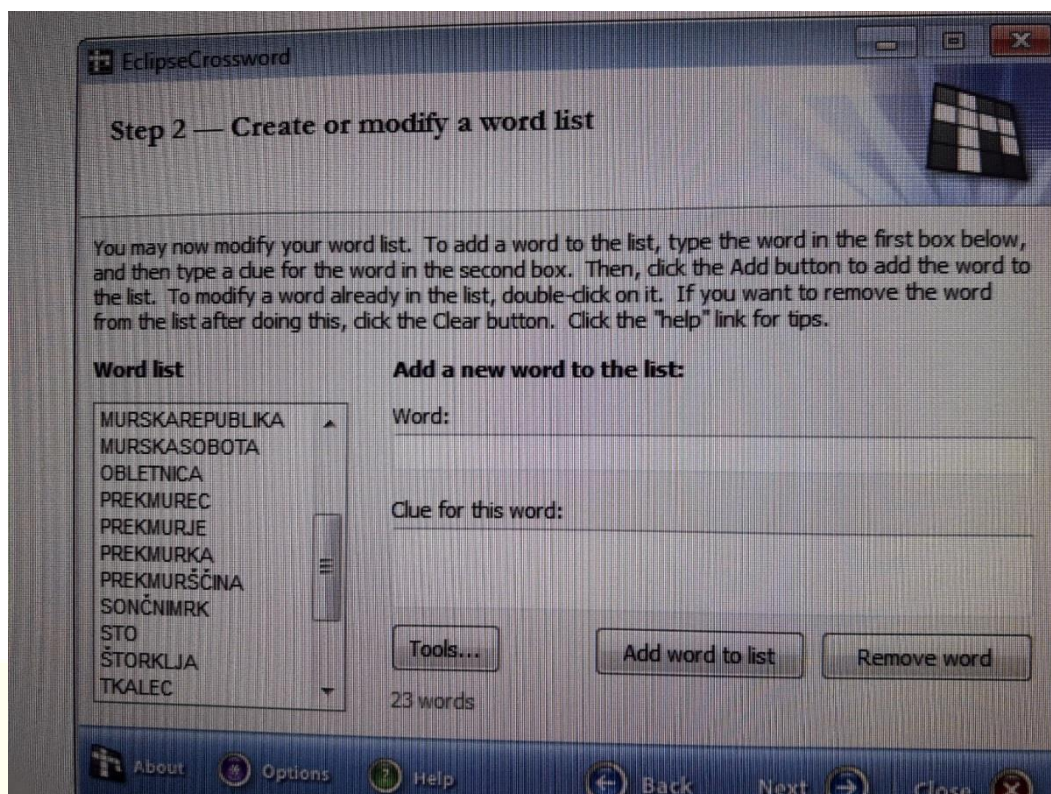
9 = ..., ljubezen in rocknroll - film

14 = priimek prekmurskega pisatelja in pesnika iz Stanjevcov

16 = priimek razglasitelja Murske republike

17 = pokrajina na severovzhodu Slovenije

21 = ime pisatelja Lainščka

Avtorji križanke: učenci 3. in 4. razreda s starši

Učenci 5. in 6. razreda

Učenci 5. in 6. razreda so spoznali prejšnje državne ureditve ozemlja Prekmurja, poiskali so nekaj "biserov" Prekmurja in jih "naložili" na vagone vlaka Mariške.

Ustvarjalni krožek:

Pomembni Prekmurci ob priključitvi Prekmurja k matični državi

*Učenci ustvarjalnega krožka: Katja Vukosavljevič, Ria Žiško, Žan Grebenar, 3. razred
Miha Svetec, 4. Razred*

Nekateri so se preizkusili tudi na literarnem področju.

Državne ureditve: Kje je bilo ozemlje Prekmurja?

Straši so skupaj z učenci razvrščali karte različnih državnih ureditev in k posamezni karti umeščali ustrezne zastave. Nastal je trak državnih ureditev v ustreznem sosledju – vse od Rimskega imperija do samostojne Slovenije.

učenci 5. in 6. razreda s starši

Biseri Prekmurja

Učenci so razmišljali o biserih Prekmurja, na katera so sedaj še posebej ponosni. Na spletu so poiskali slikovna gradiva in jih nato dali na vagone lokomotive *Mariške*, ki je nekoč vozila po prekmurskih tleh.

13 biserov Prekmurja v očeh 13-tih učencev 5. in 6. razreda: dišeči volčin, prekmurska gibanica, štoklja, Babičev mlin na Muri, Sotinski breg, narodna noša, Feri Lainšček, Nika Zorjan, Stolp Vinarium – Lendava, Cerkev Sv. Trojice – Odranci, Terme 3000 – Moravske Toplice, Pokrajinska in študijska knjižnica – Murska Sobota, Vulkanija - Grad

učenci 5. in 6. razreda

ZGODBA in PESMI učencev 5. in 6. R

PREKMURJE

Enoga lejpoga dnejava sta se Franc pa Barbara odpravela z Marebora na Madžarsko. Prišla sta do ene male vejse. Nej sta znala ge sta. Oneva sta mislela, ka sta na Madžarskon. Šla sta samo dale. Te sta komaj gor prišla, ka sta zablaudela. Najprlej se je Franc delo pametnoga, ka zna, ge sta. En čas sta se štükala, te pa je mimo prišo en župnik pa pravo: »Ka se telko štükata, tau je velke grej.« Njiva sta ga nej razmela, vejpa bila sta Mareborčana. Župnik je en čas premišljavo. Te pa je na inauk pravo: »Pa vüva znata ge sta?« Barbara pa Franc sta se spoglednela, pa pravla: »Ne.« Župnik je pravo: »A, te pa tak, vüva sta trenutno v Prekmurje.« Franc pa Barbara se že pa spoglejdneti, pa povejta: »Kje?« Župnik še inauk povej: »Vejpa v Prekmurje. Če pa ne vejta, ka je Prekmurje, pojta, ka vama razkažen.« Oneva sta prikimala, pa pravla: »Leko.« Najprej so šli v oštarijo, v keroj jima je župnik naraučo prekmursko gibanico. Te njija je pito, če je dobra. Oneva na inauk povejta: Zelo.« No in te so se nagele, pa napili. Pa so šli dale vse do mlina na vodej, do lončarske vasi v Filovcih, do Plečnikove cerkve v Bogojino, do grada na Goričkem, Lendave, pa tüde do Tromejnika, samo na konce jija je župnik pelo v eno malo vejs, v Šalovce. Tam sta pogela dosta dobreh domačih jedi. Te sta pa šla dale do kmetije Mali Raj pa te še na Koreniko. Mela sta se fejst fajn, sta prajla. Samo te je trbelo tüde nege prespate, taka ji ja je župnik na konce pelo v Markovce, v Peterlaug ge sta prespala. Od tistoga dnejava dale, sta Franc pa Barbara še dosta krat prišla v Prekmurje. Pa o ton sta pravla cejli rodbini in tudi oni so prišli poglednit in so vidli, ka je v Prekmurji rejsan lepau.

Avtorici: Lara Ožvald in Neja Grebenar, 6. razred

Življenje Prekmurja

Sonce rano vzide,
večer pa zaide.
Te luna pride,
rano pa zaide.
Tüj doste nas živej,
samo rauža ednauk ovenej.

Avtorica: Daša Herceg, 6.razred

Prekmurska gibanica

Mak, oreje, skuta, testau,
Tau pomejne dobro volau.

Je gibanica nastala
pa Prekmurje zaznamovala.

Smo v pečico dale,
smo priznanje dobile,
pa se skoraj zbile.

Pa tau je bilau tau tau.

Avtorice: Daša Herceg in Anja Kurnjek, 6. razred ter Živa Nemec, 5. razred

Prekmurje

O Prejkmurje, O Prejkmurje,
bogato se, z dobreme lidmi.
Čepraf se na zemljevide malo,
se me najbolj znano v Slovenije.

Naše geste najbolj znano je,
znano najbolj po cejlon svejte.

Naša štorkla najbolj znana je,
saj velko bejlo ma perje.

Pujceke naše najbolj dobre so,
saj majo najbougšo šunko prejkmursko.

Naše kmete delavne so,
zatau majo puno štaló, ge veselje se rodi.

Avtorja: Jernej Slaviček 5. razred ter Nik Trplan 6. razred

Učenci 7. in 8. razreda

Svoje občutke so predstavili v literarnih ustvarjalnih delih, kjer so zapisali pesmi, kratke misli in esej o Prekmurju ter pokrajino v pismih predstavili svojim prijateljem.

Med nami je ustvarjala tudi mala umetnica in svoja likovna dela predstavila.

Prekmurje v našem srcu že 100 let

Naš domači svet,
Prekmurje v srcu že sto let.
Nam je dano,
z zgodbami zaznamovano.

Borili so se,
se jokali,
s sanjami določevali,
in sprejeli,
da zdaj dobro bomo živeli.

Zahvala tem,
ki so nam dali,
nam v slabem pomagali,
ne vem kako bi potem,
če na Madžarskem/tujem bi ostali.

Avtorica pesmi: Karin Karolyi, 7.razred

Prekmurska (himna)

Mamo prekmurščino,
mamo prekmursko gibanco,
tak tude mamo prekmursko ravnico.

Ale v naših srcih se vedno najde
ena dobra stvar,
zokoj smo se za naše Prekmurje borili.

Doste lidij ne vej,
ka vse smo pretrpele.
Ale nan je važno, ka je Prekmurje naše.

Čakala nas je vojna,
ale ka mo te zaj. Borili smo se,
do konca, tak kak sigdar.
Samo ešče zaj ne vejmo, zokoj?

Deca so bila prestrašena,
žene so se tude bojale,
moške so odišli na fronto, ene so prišli nazaj,
eni pa ostale tan zavedno.

Bil je den 17. avgust leta 1919,
te smo čakali na rezultate s Pariza.
Dočakali smo se ga, ale pravle so, ka smo zaj prišli k Slovencom..

Zotou tou leto, praznuvlemo, 100 let.
Vse najboudše, pa ešče še na duga lejta.

Avtorica pesmi: Vita Lukašev, 8. razred

O MOJE PREKMURJE

O moje Prekmurje, prek Mure,
ti zeleno Prekmurje,
vse dobrrote iz tebe žvrgolijo,
in nam v želodec pridrvijo.

Sedaj veseli smo,
ker lahko drugače bi bilo,
spadali bi pod Madžarsko.
Vsi veseli smo, da je le tako,
saj drugačno kulturo imamo.

Po vojni prišli k slovenskemu narodu smo,
sedaj ponosni smo,
ker mi Prekmurci, Slovenci smo.

Avtorja pesmi: Gal Žido in David Berke, 7. razred

Pismo mojemu prijatelju v Nemčijo

Šalovci, 15.5.2019

Zdravo! Meni je mama dovolila, da lahko prideš k meni na počitnice. Še ti bom povedal in pokazal, kaj vse imamo v Prekmurju. Doma sem v Dolencih hodim v OŠ Šalovce. V Dolencih si bova pogledala Cerkev Sv. Nikolaja. V našem kraju je živel tudi pisatelj Feri Lainšček. Zelo dober pesnik in pisatelj. Imamo pa tudi dobro kuhinjo, naša tradicionalna jed je prekmurska gibanica. Potem lahko greva v Domanjševce, tam je najstarejša katoliška cerkev v Sloveniji, Cerkev Sv. Martina. Imamo tudi stolp Vinarium, v Markovcih je tudi Žido Lenaršičev mlin. Potem se lahko oglasiva v gostilni Pri Rudiju, nadaljujema pot na Koreniko, zelo znano eko kmetijo pri nas. Tam bova videla živali in razna zelišča. Skočiva še v Dolence na eko kmetijo Mali Raj. Tam delajo kozji sir. A, ja samo še to, naš glavni kraj je Murska Sobota. To bi bila cela glava od kokoši. Za konec, pa lahko greva še v Šalovce k Nikiji na sladoled.

Pošiljam ti še nekaj slik, da se boš lažje odločil.

Tvoj prijatelj Dejan Grebenar iz Prekmurja

PRIDI K NAM V PREKMURJE

Živijo Monika!

Sem ponosna Prekmurka in te vabim, da prideš k meni na obisk v Slovenijo, kjer bova skupaj odkrivale zaklade Prekmurja. Da se boš ob prihodu bolje znašla, ti bom v pismu predstavila znamenitosti naše lepe pokrajine.

Prekmurje se nahaja v severovzhodnem delu Slovenije, obdajajo ga nižinski deli. Geografsko je Prekmurje razdeljeno na tri območje: hribovito severno območje od Murske Sobote je Goričko; vzhodno proti Muri je ravensko območje ter jugovzhodno od Murske Sobote pa se nahaja Dolinsko območje. Okrog Lendave kjer se tudi nahaja madžarska manjšina, pa je manjše gričevnato področje – Lendavske gorice.

V Prekmurju govorijo drugače kot v preostalem predelu Slovenije. Govorica teh ljudi je preprosta in je nastala iz drugih slovansko-germanskih narečij. Imamo pa tudi zelo dobro kulinariko med najboljšimi so prekmurska gibanica, prekmurska šunka, bujta repa, bograč, krvavice, Med mojimi najljubšimi jedmi, ki moraš zagotovo poskusiti so dödöli. Dödöli so iz kuhanega krompirja, katerim je dodana moka. Zraven pripravimo omako iz čebule in smetane.

V Prekmurju poleg Prekmurcev živita tudi madžarska manjšina in Romi. Skupno število prebivalcev je okrog 78.000 prebivalcev. Poleg ostalih znamenitosti si tudi pogled nekaj ljudskih običajev in navad. Med njimi so najbolj znani različni plesi, sejmi, obrti ter poroka s pozvačini. Prepevale bova znane prekmurske pesmi Marko skače, Rezanka, Gjaj, gjaj gjaj, Nede mi več rasla, Ne oure, ne sejaj in še veliko drugih.

Ker je list premajhen da bi ti naštel vse lepote našega Prekmurja, te vabim da si sama ogledaš in se sama prepričaš o lepotah naših pokrajin. Pošiljam ti lepe pozdrave iz sončnega Prekmurja.

Pridi, kot vidiš, ne bo ti žal.

Sara Horvat, učenka 7. razreda iz Prekmurja

Prišo san nazaj

Ge san bil v vojne za Ogrsko (Madžarko) na čele. Bujo san jih dosta samo sen te naraube staupo pa drüge den austo v tabore. Zdaj me je že baukše. Tau van gučin zato, ka bojte vesejle, ka mate, ka smo mi gvüšno nej mele nite pol toga, ka mate zdaj vi. Pre 16 lejtaj smo šli v vojsko. Ge sen prvo leto v vojske preživo v Austro-Ogrske. Drügo leto pa sen bil z vojsko v dvoboje. Vojno smo zgüjbele praute Italiji in Rusije kak Avstro-Ogrske vojake. Te je ta država razpadnela.

Kda sen prišo po dugon čase domauv sen zvedo, ka se borimo z Madžarsko. Kda sen šau po glavnome trge san čüjo, ka ene neščejo ite k Jugoslaviji, druge pa ja, zatau sen vido tude dosta krejganj. Nite enoga mernoga dnejava san nej mel. Mati me je küjala, ka sen ge san nej mogo, ka me je vse bolelo. Oča pa je delo den pa nauč. Bil je cestar. Vsake den smo poslüjšale radio pa čakale na kaj nauvoga. No te točno ne vejn ka se je zgaudelo, glavno mi smo prišle k Jugoslavije, pa se mele fajn. Nešterne pač nej, samo vseeno smo se več nej krejgale. Te sen pa spozno enoga Madžara, ka je čul ka je tü bila vojna med Ogrsko in Rusijo. Pito me je ge je bila vojna. Pokazo sen ma, pa me je pito, če je bila vajn izkušnja. Bila je vajn za tiste vojake mene pa kak mora. Te sen ma še pokazo tromejne kamen pa takše znamenitoste Prekmurja. Na konce je pravo ka dela ze nekšne novine, pa ka je vesejle za nas, pa za njih ka se nebe še zdaj pričkale zavolo toga, ka be šli pod Jugoslavijo oz. ostale pod Madžarsko. Tiste dni v vojske nemo nikdar pozabo. Praven za menej so bilej kak naučna mora. Te na stara lejta kda je bila 50 oblejtneca vojne sen grato slaven, ka sen bil skoraj na vsejh programaj v dokumentarce za tej dogodek. Zdaj pa, ale sen pravo cejle roman, ale pa samo en stavek. V glavnon te me je dosta mlajšov ka so mele kaj v šaule pitalo za tau vojno pa tej čase, pa sen jin z veseldén tau razlago, pa tüde one so radi tau poslüšale. Pa tüde tiste kraje so mele te dosta več obiskov. Te slede lejta 2003 pa je grato Krajinski park Goričko, štere je mel čedale več obiskov.

Še ednauk pa zadnječ, cejnete tisto ka mate, ka be enen prišlo prav.

Kratko zgodbo zapisal: Jure Svetec, 7. razred

Kakšni so bili najini občutki in kje sva iskali navdih za pisanje eseja »Podobe Prekmurja«

Ko sva začeli s pisanjem je bilo v začetku težko, nato pa sva se zbrali, odprli najino domišljijo, znanje in ljubezen do najine domovine in napisali najin prvi esej. Idejo za pisanje nama je dala najina razredničarka, ki nama je tudi kasneje veliko svetovala in pomagala. Veliko pa nama je pripomogla tudi knjiga z naslovom Prekmurje v vrtincu pariške mirovne konference 1919. Pisanje nama je predstavljalo nekaj zelo pomembnega, saj sva lahko v eseju predstavile najino razmišljanje in med drugim tudi najino domačo pokrajino.

V nadaljevanju predstavljava najin esej in od bralcev pričakujeva, da presodijo, ali sva v eseju dovolj dobro predstavili vlogo in pomen Prekmurja v naši državi.

Osnovna šola Šalovci

100
LET

Podobe Prekmurja

Letos mineva natanko 100 let od združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom. Je slovenski državni praznik, ki ga praznujemo 17. avgusta in tega dne je leta 1919 Prekmurje po

določilih Pariške mirovne konference pripadlo takratni Kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev. S tem so bili prekmurski Slovenci po stoletjih madžarske oblasti znova združeni z matičnim narodom. To so bili pomembni in prelomni zgodovinski dogodki za Prekmurje, katerih smo se v letošnjem šolskem letu tudi na naši šoli že večkrat spomnili in obeležili. Med drugim smo na šoli pripravili razstavo pomembnih zgodovinskih dogodkov iz časa priključitve Prekmurja k matičnemu narodu, organizirali prekmursko čajanko ob prebiranju prekmurskih pravlji in skupaj s starši pripravili delavnice o starih prekmurskih narečnih besedah ter spoznavali takratno zgodovino Prekmurja. O tem smo učenci še veliko raziskovali in spoznavali tudi na spominski uri in kot rezultat teh dejavnosti še pripravljamo, izdelujemo, oblikujemo izdelke in pišemo različne literarne prispevke, ki jih bomo predstavili na osrednji prireditvi natečaja »Prekmurje v srcu« v Murski Soboti.

Preden sva pristopili k nalogi, sva bili na začetku s sošolko nekoliko zadržani, saj sva o teh dogodkih doslej slišali premalo. Toda kljub temu naju je tema zelo pritegnila, predvsem zato, ker sva želeli raziskati in spoznati, kako je Prekmurje postalo del slovenskega ozemlja in zakaj ni bilo več dodeljeno Madžarski. Ko naju je učiteljica poklicala in nama predstavila natečaj »Podobe Prekmurja« ter vprašala, ali sva pripravljeni sodelovati, sva takoj pritrdili. Vedeli sva, da bova kos tej nalogi, saj radi veliko sodelujeva, piševa, si pomagava in se dopolnjujeva. Od učiteljice sva dobili nekaj smernic in iztočnic za razmišljanje ter pisanje eseja, za vse ostalo smo se sproti dogovarjale. Po priporočilu učiteljice sva prebrali tudi knjigo z naslovom Prekmurje v vrtincu pariške mirovne konference 1919. Takoj nama je postalo jasno, kakšen esej bova oblikovali. Pritegnil naju je namreč odlomek iz knjige, ki ga nikoli ne bova pozabili. Dal nama je zagon in navdih, da zapiševa vse tisto, kar misliva, čutiva, predvsem pa to, da Prekmurje postaviva tja, kamor spada. In, če se malo pošaliva, je Prekmurje torej kokošja glava naše domovine.

Izbrani odlomek vam bova predstavili kar v dobesednem navedku, saj nama je predstavljal izhodiščno besedilo, kamor sva se vedno vračali in iz katerega sva črpali najine ideje. Ameriško srbski znanstvenik, g. Mihajlo Pupin, profesor na univerzi Columbia v New Yorku¹, je bil eden izmed članov komisije na pariški mirovni konferenci, ki je takole izjavil:

»Položaj Slovencev je danes podoben položaju »Daniela v levjem brlogu«, je pisal Pupin Wilsonu s pomočjo ameriških ekspertov, po vsej verjetnosti Johnsona: »Lačni levi so Italijani, Nemci in Madžari, slovenskemu narodu pa grozi, da ga bodo raztrgali na koščke, da bi potešili lakoto nenasitnih levov. Američani jih moramo braniti. Slovenci zaslužijo našo zahvalo in

¹ Lipušček U., Prekmurje v vrtincu pariške mirovne konference 1919, Ustanova dr. Šiftarjeva fundacija, Petanjci 2019, 70

zaščito bolj kot katerikoli majhen narod. V Združenih državah živi približno tristo tisoč Slovencev, ki so med našimi najboljšimi državljani. Znani so kot dobri delavci, posebej kot odlični mehaniki ... Slovenci so napadeni na dveh frontah. V Celovcu in Prekmurju govorijo vsi razlogi, tako etični, zemljepisni, zgodovinski kot gospodarski v prid Slovincem ... Celovec je slovenska Meka. Vzemite jim ga in uničili boste srce, ki uravnava pulz slovenskega naroda ... *Prekmurci so mnogo bolj kulturni kot mnogi drugi prebivalci Massachusettsa ali Mehike. Prekmurje je zibelka jugoslovanske civilizacije. V tem delu Panonske nižine so Slovani sprejeli krščanstvo ... Tu je rojstni kraj nekaterih največjih Slovencev, kot je bil jezikoslovec Miklošič. Tako kot je Celovec slovenska Meka, je Prekmurje slovenska Medina.*» (Lipušček, 2019, str. 70)

Ko sva v nadaljevanju prebirali in brali različno zgodovinsko literaturo, sva spoznali, da smo Prekmurci med prvo svetovno vojno in po njej preživljali težke čase. Ne le, da je veliko mladih Prekmurcev odhajalo na frontna bojišča prve svetovne vojne, temveč tudi čas po njej, ko je Prekmurje dobilo možnost, da se lahko prvič v zgodovini priključi k matičnemu slovanskemu narodu. Želja in boj Prekmurcev, da enkrat končno zaživijo združeni s slovanskim narodom, sta bila velika in neizprosna. A ta bitka, ki je bila takrat težko izbojevana in pridobljena, se danes velikokrat pokaže, kot nepomembna. Le zakaj, se sprašujeva? Ker prihajava iz kraja, ki leži blizu dvojezičnega območja, zaskrbljeno opazujeva stanje v naši regiji. Kar naju skrbi, je izražanje madžarizacije v Prekmurju, ki se danes kaže na različnih področjih vsakdanjega življenja. Pri tem ugotavljava, da se takšno stanje pri nas ne jemlje dovolj resno in da smo prekmurški Slovenci s strani naše države večkrat pozabljeni.

Tudi sama priključitev Prekmurja k matičnemu narodu v začetku 20. stoletja se je v takratnem slovenskem političnem prostoru po krivem odrivala na rob, kot manj pomembna zadeva, pa čeprav je bila vloga Prekmurcev v prvi svetovni vojni izredno pomembna. Kar nekaj prekmurskih krajev, med njimi tudi naš domači kraj, je na fronto poslalo veliko mladih fantov; žal se mnogo izmed njih nikoli ni vrnilo. Med vojno so se bojevali na različnih frontah, tako v Galiciji, na soški in balkanski fronti ter tam pustili svoja mlada življenja. Toda žal, na nekaterih bojiščih prve svetovne vojne (v Galiciji), še danes nimajo nobenega spominskega obeležja, ki pa si ga nedvomno zelo zaslužijo.

Zato danes, v 21. stoletju, ko obeležujemo 100 letnico priključitve Prekmurja k matičnemu narodu, nikakor ne moreva razumeti, da se ob pripravah nanjo postavlja vprašanje, ali je šlo za združitev ali pa za priključitev Prekmurja k matični državi. A je to sploh pomembno, ko pa je vendarle pomen isti. Prekmurci smo tako takrat uradno postali Slovenci in ne več ogrski

Vendi², kot so nas mnogokrat takrat razglaševali Madžari, s čimer so hoteli poudariti, da nismo Slovani.

Vsekakor pa smo Prekmurci izredno ponosni na svoj prekmurski knjižni jezik, katerega temelji so bili postavljeni že v času reformacije. Tukaj ne morava mimo dveh pomembnih evangeličanskih duhovnikov Ferenca Temlina in Štefana Küzmiča, ki sta si takrat zelo prizadevala za ohranitev domače prekmurske besede, žal pa danes številne med njimi že izginjajo. To so besede, ki so jih včasih uporabljale tudi naše prababice: »Kak je inda fajn bilau«. Marsikdo se v njih res hitro izgubi in jih ne razume, saj je prekmurščina nekakšna mešanica nemških in madžarskih besed. Prav zaradi podobnosti besedišča madžarskim besedam nas danes včasih še marsikdo uvršča med Madžare, kar nam Prekmurcem ni povsem jasno, saj imamo še veliko drugih besed, ki se povezujejo tudi s slovenščino. Danes zelo uspešni domači literarni ustvarjalci, ki pišejo v prekmurskem knjižnem jeziku, so Feri Lainšček, Štefan Kardoš in Dušan Šarotar. V preteklosti je na tem področju dolgo časa slovel tudi naš znameniti pisatelj Miško Kranjec, poznavalec in ustvarjalec literarnih del, ki opisujejo težko življenje prekmurskega človeka. Tudi vseslovensko priljubljen zabavni pevec Vlado Kreslin skupaj z Beltinško bando ohranja in neguje prekmurske ljudske pesmi in drugo slovstvo.

Res drži, da smo Prekmurci znani tudi po tem, da smo dobri in zelo radodarni ljudje. Seveda, če boste kogar koli vprašali, kaj so doživeli in kako so se počutili v Prekmurju, vam bodo povedali, da so bili lepo sprejeti in da se nikoli niso vračali domov ne lačni niti žejni. Na ta pozitiven stereotip sva kot mladi Prekmurki seveda zelo ponosni. V kokošji glavi Slovenije živimo torej posebni ljudje, pa čeprav smo v očeh ostalih Slovencev še vedno zaostali in revni del Slovenije. Mogoče je delno res, a sva zagotovo prepričani, da bi za vsakega, ki obišče Prekmurje, še vedno dali več, kot sploh imamo sami. Pa čeprav le prijaznost, toplino in veliko srce.

Smo vendarle tudi kmetijsko pomemben del Slovenije, kateri skrbi predvsem za preskrbo hrane naših državljanov, čeprav se v zadnjem času ugotavlja, da smo kot država na repu samooskrbe, ki je izredno nizka in slaba. S pomočjo pridelave zdrave hrane na območju Prekmurja, bogatem s kmetijsko tradicijo, bi lahko zmanjšali uvažanje hrane iz drugih držav, saj ljudje čedalje bolj iščejo lokalno, domačo in zdravo hrano. Tako vedo, kakšno je njeno poreklo in tej hrani zaupajo. S samim nakupom izdelkov iz eko pridelave ljudje izboljšujejo svoje prehranske

² Lipušček U., Prekmurje v vrtincu pariške mirovne konference 1919, Ustanova dr. Šiftarjeva fundacija, Petanjci 2019, 77

navade, kmetje pa ne zastrupljajo narave. Tudi zaradi tega bi bilo potrebno v prihodnje Prekmurje kot kmetijsko regijo v Sloveniji še bolj podpreti in ceniti, še posebej pa ozaveščati prekmurske kmete o pomenu kakovostno pridelane hrane.

Nekateri naše Prekmurje še vedno označujejo kot manj razvito območje, ki da nima visoko tehnološko razvitih podjetij in ne visoko izobraženih ljudi. S tem se seveda ne strinjava, saj meniva, da imamo kar nekaj visoko tehnološko razvitih podjetij, kot primer sodobno agrarno podjetje Lūšt, gradbeno in agrarno podjetje Pomgrad, gojenje orhidej v Dobrovniku in še bi lahko naštevali. Še večji potencial imamo Prekmurci v znanju, ki ga pa žal ne znamo obdržati doma. Če pogledamo statistiko izobraženih ljudi v Prekmurju, ki jo je uspešno zbral prekmurski novinar Branko Žunec v knjigi Nevidna univerza, lahko vidimo, da imamo Prekmurci v Sloveniji na število prebivalstva največji delež doktorjev znanosti. Najbolj znani Prekmurski doktorji znanosti, ki so veliko prispevali k razvoju, so: dr. Mitja Slavinec, dr. Jože Balažic, dr. Gabi Čačinovič-Vogrinčič, dr. Ludvik Bogataj, dr. Etelka Korpič Horvat in še mnogo drugih. Iz tega izhajava, da bo zagotovo potrebno v prihodnosti storiti več in mlade izobražene ljudi zadržati v domači regiji.

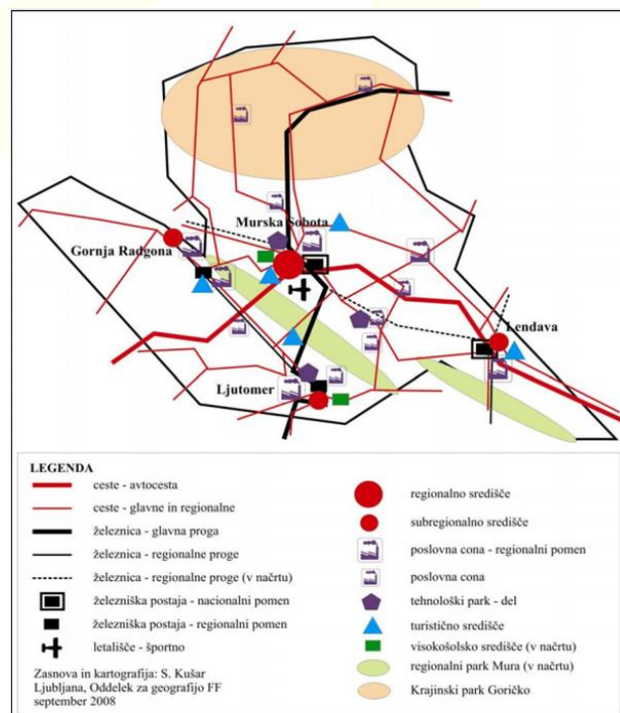
Ozrimo se še na ohranjeno krajino samo, kjer v njej lahko vidimo tudi priložnost za razvoj t.i. sonaravnega in kulturnega turizma. Krajina Prekmurja je edinstvena, saj je v njej veliko opuščenih območjih, ki bi jih morali varovati in ohranjati. Tukaj se nahaja tudi veliko različnih živalskih in rastlinskih vrst, ki vzpostavljajo naravno ravnovesje, tega pa nikakor ne smemo uničevati. Sem sodi tudi ostala naravna dediščina Prekmurja, kamor med drugim uvrščamo tudi mrtvice reke Mure. Zaradi teh naravnih dejavnikov jo moramo še bolj zaščititi pred različnimi onesnaževanji. Z načrtovanjem hidroelektrarn naravovarstveniki ugotavljajo, da bi že sprememba gladine vode za deset centimetrov lahko ogrožala poljščine in rastline nasploh, predvsem pa gozd, ki raste ob reki. Prav tako se sprašujejo o možnosti poslabšanja kakovosti podtalnice zaradi domnevno večjega dotoka umazane vode. Zato bo potrebno reko zavarovati in na njej preprečiti gradnjo hidroelektrarn.

Prav tako pa je Prekmurje bogato tudi po kulturnih znamenitostih. Sem nedvomno sodi veličastni srednjeveški grad na Goričkem, kovaški muzej v Razkrižju, muzej lončarstva na prostem v Filovcih, panonske kmečke hiše/cimprače, domačija pisatelja Miška Kranjca in še bi lahko naštevali. Tudi sam Krajinski park Goričko predstavlja zaščiten naravovarstveni gričevnat, vinogradniški del Prekmurja, ki v zadnjem času postaja primerno območje za razvoj kolesarskega turizma. Tukaj ne smemo pozabiti tudi na izvrstno kulinarično prekmursko

ponudbo, ki ponuja zelo okusne prekmurske jedi, kot so: zaščitena prekmurska gibanica in prekmurska šunka, dödöle, posolanka, bograč, bujta repa, krvavice, langaš, retaši in še veliko drugih kulinarnih dobrot. Torej Prekmurje po dolgem in po čez ponuja veliko zanimivih naravnih in kulturnih zanimivosti. Čas za počitek in odmor najdete na turističnih eko kmetijah, kot primer turistična kmetija Mali raj v Dolencih, eko kmetija Korenika v Šalovcih. Ob termalnih in mineralnih vrelcih, kot ostanku nekdanjega Panonskega morja, se nahajajo tudi številna termalna in mineralna zdravilišča, ki predstavljajo temeljno pridobitev in zaslužek prekmurskega turizma. Velika posebnost gričevnatih delov Prekmurja so tudi vinogradi, katerih proizvodnja kakovostnega vina ni namenjena le za domači trg, temveč tudi za tujino. Ena večjih takih vinskih klet je vinska klet Marof.

Prekmurje ima danes tudi pomembno prometno lego. Z vključitvijo Slovenije v Evropsko unijo in s tem oblikovanje skupnega evropskega prostora je pokrajino Prekmurje povežalo v sistem združenega prostora evropskih regij, kar je veliko pripomoglo k njenemu gospodarskemu razvoju. Pokrajina se je tako z odprtjem nove železniške proge junija 2001 priključila v pomemben geostrateški in geopolitični položaj, kjer danes poteka odsek transevropskega V. koridorja Barcelona – Milano – Budimpešta – Kijev – Moskva.³ Ta položaj je Prekmurju omogočil boljše družbeno-ekonomsko in socialno vključevanje v prostor združene Evrope, saj je bilo v preteklosti kot obmejno periferno območje dolga desetletja potisnjeno na rob dogajanja in razvoja.

Slika 1: Prostorski potencial Pomurske razvojne regije⁴

S pomočjo eseja sva podrobneje spoznali našo preteklost in življenje, ki ga danes živimo ob reki Muri. Tudi nam mladim, ki živimo v Prekmurju, ni vseeno za naš kraj, našo domovino,

zato se zavedamo, da jo moramo skrbno varovati in spoštovati. Kot mladi Prekmurki sva seveda zelo ponosni na prekmursko bogato zgodovino, na prekmursko kulturo, na prekmurski jezik, na odlično prekmursko kulinariko, na prekmursko radodarnost, na uspehe prekmurskih športnikov, pevcev in igralcev in na vse drugo, kar predstavlja Prekmurje in Prekmurce. Borimo se za svojo pokrajino in potrudimo se, da res ne izgubimo svojo Medino.

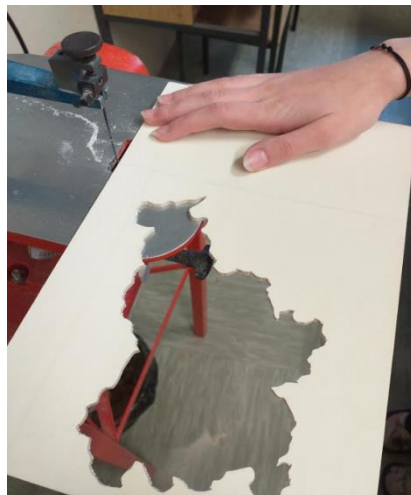
***Oh, ljublena domovina,
ne ljubimo od tebe bole nika.***

Jožef Novak - prekmurski izseljenec v ZDA

Zapisali: Ana Vukosavljević in Karin Karolyi

Izdelki iz lesa: sestavljanke

Učenci so načrtovali, žagali, barvali, lepili, sestavljali ...

Izdelovali: učenci 8. razreda

Mala umetnica ustvarja likovna dela o Prekmurju

Vsi doma me kličejo kar mala umetnica in v resnici se res počutim kot mala umetnica, saj zelo rada likovno ustvarjam, slikam in rišem. Letošnje leto mi je prav pri srcu, ko obeležujemo 100 let od priključitve Prekmurja k matičnemu narodu. Namreč toliko likovnih izdelkov še prej nisem oblikovala in prav ponosna sem na sebe in svoja likovna dela. Zakaj so prav posebna? Posebna so zato, ker izžarevajo lepoto različnih motivov Prekmurja. Navdih mi dajejo prekmurska polja, ravnice, gorice in seveda tudi narava s svojim živim svetom.

Želim si, da bi tudi nekoč s svojim likovnim ustvarjanjem prispevala in razvijala umetnost v Prekmurju in verjamem, da so tudi današnji prekmurski umetniki cenjeni daleč naokrog. Menim, da je tudi v prihodnosti potrebno še naprej razvijati in širiti umetnost v Prekmurju in ga nadgraditi, predvsem pa se zavedati bogastva in lepote našega Prekmurja.

To poslanstvo bi z velikim veseljem opravljala, kajti moj cilj, ki sem si ga zastavila, je prispevati družbi odlična likovna dela in skozi lupo slikarja širši javnosti predstaviti Prekmurje in malega, skromnega prekmurskega človeka. .

Hkrati pa želim pri vseh Prekmurcih spodbuditi več kreativnosti in pozitivnega razmišljanja. Ostanimo torej ponosni Prekmurci, ki imamo bogato kulturo in se zavedajmo, da imamo pravo bogastvo doma.

Zapisala: mala umetnica Vita Lukašev, 8.razred

Avtorica likovnih del: Vita Lukašev, 8. razred

Učenci 9. razreda

Izvedli so medpredmetno povezavo (ZGO/SLJ) in zapisali poročila ter intervjuje, ki so jih vsebinsko povezali z zgodovinskimi dogodki iz časa priključitve Prekmurja k matičnemu narodu.

Skupaj s starši so prevedli tudi Prešernovo Zdravljico v prekmurščino.

5. Kaj li so na koncu sporočili vsem Prekmurcem?

Dragi Prekmurci, ne stanijte se svojega jezika, svojih dilajov in me, kar ste ustvarili sami. Ne predajte se, ko vas okupatorji okupirajo, ampak skupite skupaj in jim dokazite, da ste narod in imate svoje pravice. Dokazite jim, kdo ste. Pokazite to so nam in ljubimij. Poveste, da ste ~~PRAVI~~ PONOSNI PREKMURCI!

ČLANEK ZA ČASNIK SLOVENEČ POROČILO KAJ SE DOGAJA NA LEVEM BREGU REKE MUR

12. maja 1919 se je v Parizu začela Pariška mirova konferenca, ki je ~~posredno~~ vplivala na usodo Prekmurja. Na odločitvi teritorialne komisije je vplival Major Douglas Wilson Johnson, katerega stališča so temeljila na 2 znanstvenih razpravah, ki ju je podal dr. Matija Slavič.

Ker so Prekmurci želeli, da pride do priključitve Prekmurja h Kraljevini SHS, sta jim upanje dajala 10. in 11. Wilsonova točka. Ti 2 od 14 točk sta Prekmurcem ~~zagotavljali~~ zagotavljali avtonomijo na podlagi samoodločbe.

26. junija 1919 je teritorialna komisija predlagala oz. dovolila, da Kraljevina SHS zasede Prekmurje.

12. avgusta je vojska Kraljevine SHS vstopala v Prekmurje in opravila svojo nalogo. Zasedli so ozemlje ob razvodnici med Muro in Rabo, torej do črke, ki jo določil vrhovni svet v Parizu.

Trianonska pogodba, ki je dokončno odločila o Prekmurju je bila podpisana 4. junija 1920 v palači Grand Trianon v Versaillesu, pri Parizu. Tja je bilo zapisano, da se Madžarski oduzame ozemlje Prekmurja, Slavonije in Banata.

Menim, da je to kar se je zdaj zgodilo, za nas Slovence zelo pomembno. Kljub temu, da smo izgubili Primorsko in Koroško, smo na koncu vendarle nekaj pridobili.

Hajken vendar zelo pomembne delček "Slovenskega" ozemlja, je ~~na~~ sedaj končno naš.

Tia Vukan

16. Vprašanje se po podatkih delih prave.

Statistični deli kažejo, da so si prvi dan organizirane sodelali.

17. Dopolni preglede.

BESEDNA ZVEZA

Tam, kjer je priprava

te, ki se in lea

TUOR JE NIKA

pristojna

lesno

Intervju s Jozefom Čopom

Jozef Čopina - rojen, obsevan, rojen vasi, človek, ki je vasil in razpore in se morajo

Kdo nam je povedal, da smo bili v idij?

Moja brata Jozef, vasil

Moja sta bratovi, 1. ro. 1.?

Bil sem se na tudi in italijanski fronti, ter se

videl, naravnost.

Moja pa se rojila.

Se vaju, sem podiral idije s priključitvi Belorusije

in jugoslavije in 24. decembra sem se priključil vasi

avstrijski in vasi rojila vasi, ki niso, Murke, ki so

na meji vasi rojila vasi, ki niso, Murke, ki so

sem bil dvajset na smrt, sem se vasil in vasi

videl, naravnost, ki niso, Murke, ki so

Se pokaže in razpore, da bili smo Belorusije.

Da, bil sem med voditelji Belorusije, legije, član

narodnega sveta na Belorusiji, podal, sem na

poslednjih se predsednikom antantne belorusije dr. Čopom

poslednjih in se legije.

He vodili tudi beloruski posrednik, da se vasil.

Da, 17. avgusta 1919 sem vasil vasil, da se vasil.

in Belorusije, ki se ga se vasil, 2000 ljudi.

Bil sem tudi voditelj, slovenske vasil, da se vasil.

flavense. Vasil, sem se vasil, legije in vasil, da se vasil.

Enaj, bili ste vasil, da se vasil, Belorusije in jugoslavije,

bar je nam Belorusije, vasil, da se vasil.

Belorusije, da se vasil.

David Časar

Poročilo - Priključitev Prekmurja k matični državi

Prekmurci so bili zelo dolga leta pod vodstvom Madžarov, potem pod vodstvom Habsburške monarhije in spet pod vodstvom Avstro-Ogrske najbližji Ogrski monarhiji. Že od samega začetka so si prizadevali, da oni ne spadajo pod Madžare, ampak pod svojo domovino. Generacije so oblast pod Ogrsko sprejemale kot samoupravno, med ljudmi pa se je oblikoval občutek slovenske samobitnosti.

Ogrska ~~se je~~ se je vse bolj trudila, da bi izničila slovenski jezik, porušila ustanove in t. m. n.

Prekmurci so čez med prvo svetovno vojno v letih od 1914 do 1918 preživljali v pomamljanju, matere pa v strahu za svojimi sinovi, možji in sorodniki, ki so se borili kot ogrski vojščaki na vzhodni fronti proti carski Rusiji, na Balkanu in na sedli fronti.

Ob razpadu Avstro-Ogrske oktobra 1918 Prekmurci niso bili pripravljeni na priključitev k matici.

Prizadevanja za združitve prekmurških Slovencev so bila prisotna že ob revoluciji 1848, ko sta ob programu Zedinjena Slovenija zahtevala priključitev prekmurških Slovencev.

Dne 20. oktobra 1918 je v Murski Soboti prišlo do zborovanja, kjer so protestirali proti Madžarski. Kuga z Madžarsko je bila podpisana 4. junija 1920 s Trianonsko mirovno pogodbo.

Demakajzista Etta je določila, da ozemlje med Rabo in Muro pripadalo Ogrski. Ker so na tem ozemlju živeli Slovenci, je delegacija Kraljevine SHS v Parizu zahtevala, da se to ozemlje oseboti carstva nadoblasti. 20. maja 1919 je ameriški izredni minister Paulas W. Johnson v Parizu dal predlog, da naj raje poteka selitev od Mure.

Predlog je bil sprejet na 11. dnevi red Vrhovnega sveta dne 9. julija 1919 in parisa mirovna konferenca je odločila, da raje ostane po razločnici med Rabo in Muro. 20. avgusta 1919 je velna volja Kraljevine SHS pod poveljstvom generala Krste Smilganića vstopila v Prekmurje.

Ogrski delegati 4. junija 1920 Trianonsko mirovno pogodbo s protestom podpisali. Mirovna pogodba 27. člen sta določila mir med Madžarsko ter Kraljevino SHS in sicer deset kilometrov južno od Monostra, ki je delila porajce Rabe in Mure.

Menim, da je bila Trianonska mirovna pogodba ključnega pomena, ker je Prekmurje bilo dokončno v lasti matične države. Ponosen sem na svoj narod, sploh pa prekmurskega želo samobitne osebnosti kot so Jožef Kukul et., Dr. Matjaž Slavič, Major Douglas W. Johnson in vojšč Galina, zelo spoštujem in želim, da bi jih spomnel v živjampaki to na žalost ni možno.

Teodor Bedek

Intervju z Majorjem Douglasom W. Johnsonom

Wilson

Major Douglas W. Johnson je pomembno prispeval o določanju premešanih meja po 1. svetovni vojni. Čeprav je bil slovenski, ki je meja ne bi bilo, ki negetno se vedno spadali pod Madžarsko.

V: Katere predlog ste dali v Parizu?

O: Dal sem predlog, da naj meja poteka severno od Mure.

V: Zakaj ste dali ta predlog, a mislite da ste se pravilno odločili?

O: Dal sem predlog, ker sem videl, da rini preveč Slovencov na Madžarskem in ne v svoji matični državi in ~~mislim~~ mislim, da sem se pravilno odločil.

V: Na kaj ste se ~~se~~ opirali, ko ste dali svoj predlog?

O: Upiral sem se na Glavin opis, kjer je bilo napisano, da je ~~premešani~~ ~~Prekmurci~~ na Madžarskem rini preveč Prekmurcev na Madžarskem.

V: Kaj je določila pariska mirovna konferenca, kje bo potekala meja?

O: Določila je, da bo potekala po razvodnici med Rabo in Muro.

Aljaž Rajniš

ZDRAVLJICA

Pajdáši! Pa rodile
so trte vino nan sladko,
štero nan žile poživé
srce bistrî pa okô,
štero doj vtopî
vse skrbî,
v spotrêtij prsaj vüpanje bidî!

Kome najprlê vesêlo
zdravljico, bratje mo spopêjvali!
Boug našo nam krajino,
Boug živi cejle slovenski svêto,
brate vse,
ka nas je,
sinov sloveče matere!

V tej, štere nas mrzijo, doj z oblakov
rôda naj našoga vdari grom;
prôst, tak kak je biu že očakov,
dale naj bo Slovincov dômo;
naj zmelejo
njüve rokê
si lance, šteri jih držijo!

Fküp držanje, sreča, spravlenje
k nan nazaj naj pridejo;
decê, kelko jih ma Slava,
vsi si naj v rokê sêgnejo,
te de vlast,
vküp z njo pa čast,
kak prle, do naša last!

Boug živi vas Slovenke,
prelêjpe, žlahtne roužice;
nega takše mlade dikline,
kak naše je krvî dekle,
naj sinov
zarod nôv
od vas de straj sovražnikov.

Pojde, zdaj se pijé
zdravljica vaša, vî naš vûp;
lûbezni domačije
ni eden naj van ne buje strup;
zatou zdaj vas
tak kak nas,
jo srčno braniti zovê čast!

Živejo naj vsi narodi,
šteri trdno ščejo dočakat dên,
ka, tan, ge sunce odi,
svaja iz svejta de stirana,
gda rojak
sloboden de vsak,
nej vrag, le soused de mejaš!

MIHA

Na konci pa še, pajdaši,
kupice za sebe zdignimo,
šteri smo se zato pobratili,
ka dobro v srci mîslimo;
puno dni
naj živî
sakši, ka nas dobrij je lidî!

Avtorji prevoda: učenci 9. razreda s starši

Na koncu, še zaključimo našo raziskovalno in ustvarjalno pot z mislijo naših učencev:

»Kot mladi Prekmurci smo zelo ponosni na prekmursko bogato zgodovino, na prekmursko kulturo, na prekmurski jezik, na odlično prekmursko kulinariko, na prekmursko radodarnost, na uspehe prekmurskih športnikov, pevcev in igralcev in na vse drugo, kar predstavlja Prekmurje in Prekmurce. Borimo se za svojo pokrajino in potrudimo se, da res ne izgubimo svojo Medino«.

***Oh, ljubljena domovina,
ne ljubimo od tebe bole nika.***